

I.

Gjenpart.

Ministeriet for Island. Kjøbenhavn, den 18de Juli 1882.

Bed hertil at indsende en Skrivelse fra Amtmanden over Bestamtet, hvori fremhæves Nødvendigheden af, at der træffes ekstraordinære Foranstaltninger for at forebygge den Hungersnød, der paa Grund af det ugunstige Foraar og den derved foranledigede Kreaturdød truer Befolkningen i flere af Landets Syssler i den kommende Vinter, hvorom Indberetning alt foreligger for Dala og Smefeltsnæs Snappadals Sysslers Vedkommende, har Hr. Landshøvdingen i behagelig Skrivelse af 26de f. M. yttrret, at det vil være nødvendigt, at der ydes de paagjældende Sysslekommuner Hjælp af Reservecifonden eller Landskassen.

Da De imidlertid ikke anser Dem bemyndiget til at bevilge saadan Hjælp paa anden Maade end som 4 pCt. rentebærende Laan med en Tilbagebetalingsfrist af høist 10 Aar, og da det kan forudses, at der vil udfordres større Laan, end Sysslekommunerne ville være istand til at forrente og tilbagebetale paa denne Maade, ligesom ogsaa Amtmanden har forudsat, at der af Landets Bevillingsmyndighed vil blive tilstaaet de enkelte Kommuner Understøttelse under en anden Form end som Laan af Reservecifonden eller Landskassen imod de sædvanlige Rentor og afdragsvis Tilbagebetaling, har De indstillet, at der maa meddeles Dem en særlig Bemyndigelse til at tilstaa de enkelte Sysslekommuner Laan af den Størrelse, som Sysselforstanderskabet efter indhentet Erklæring fra vedkommende Kepsforstanderskaber og med Amtsraadets Approbation anser for uundgaeligt fornødent til Forebyggelse af Hungersnød i det paagjældende Syssel og til at fasthætte saadanne Forrentnings- og Afbetalingsvilkår for disse Laan, som de nævnte kommunale Myndigheder anse Kommunerne istand til at overholde.

Foranlediget heraf undlader Ministeriet ikke til behagelig Efterretning tjenstlig at meddele, at Deres ovenstaaende Indstilling herved bifaldes, jaaledes at der ved de eventuelle Laans Bevilgelse vil være at tage Forbehold om, at endelig Bestemmelse med Hensyn til Forrentnings- og Tilbagebetalingsvilkårene først vil blive tagen, naar der derom har været Leilighed til at forhandle med det til næste Aar sammentrædende Althing.

S. Kelleman.

S. Stephensen.

Til Landshøvdingen over Island.

II.

Gjenpart.

Efter den overordentlig strenge Vinter 1880—81 var Sommeren ifjor meget kold og Græs væxten meget ringe; Folk gif derfor Vinteren 1881—82 imøde med et forholdsvis ringe Forraad af Hø, og uagtet Vinteren i det Hele taget maatte kaldes en mild Vinter, var Veiret dog meget ustadigt, regnfuldt og stormende; det blev derfor umuligt at lade Faarene gaa paa Græsning, og Folk havde i Almindelighed meget ondt ved at slaa sig igjennem med Hø til deres Kreaturer. Efter et meget lovende Veir i Begyndelsen af April begyndte et af de strengeste Foraar, man kan minde her, den 9de April; i de sidste Dage af samme Maaned omslittede den grønlandste Is hele Nord- og Østlandet og medførte streng Frost; i Midten af Mai saae det ud til, at der skulde indtræde en Bedring, men noget efter den 20de fik man daarligt Veir igjen, som troligt holdt ved hele Sommeren og holder ved tildeis endnu. Særlig udmærkede den 24de og 25de Mai, den 5te, 6te og 21de Juni (Aarets længste Dag) sig ved Snefald, og med Undtagelse af enkelte Dage var Temperaturen ikke ret mange Grader over Frysepunktet. Den 18de August havde vi stærkt Snefald, som gjentog sig atter den 22de og følgende Dage. I Slutningen af August indtraadte der en Bedring af Veiriget, som holdt sig omtrent i 10 Dage. Den 10de og 11te September havde vi igjen Sneveir, og da det klarede op, stærk Nattefrost, 6 Gr. R., Nætterne mellem den 12te, 13de og 14de September. Den grønlandste Is var gaaet bort fra Østlandet i